

Formanden:

Der er et par medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger til socialministeren. Først hr. Villy Søvnald.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der er jo en klassisk diskussion både i håndværksfag og i politik, der drejer sig om, hvad man stiller op med et utæt vandværk: Skal man udstyre familiens medlemmer med spande, eller skal man tætte vandløbet?

Det er egentlig det, der er min pointe i den her diskussion. Når man etablerer en generel samfundssituation, hvor stadig flere mennesker bliver skubbet ud, så er det jo tegn på – også det her forslag, som i øvrigt er et udmærket forslag – at man anvender den metode, der hedder at udstyre familiens medlemmer med spande for at tømme vandet ud, mens man ikke tager fat på det grundlæggende, nemlig at tætte de utætte vandløb. Al erfaring siger, at vandet fortsætter med at strømme, uanset hvor mange af familiens medlemmer man har udstyret med spande.

Jeg vil sådan set bare have ministeren til at bekræfte det tal, der siger, at der er en stigning på 35 pct. af lejere, der bliver sat ud, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal først sige, at det er underligt, at hr. Villy Søvnalds bud på, hvordan man tætnet vandløbene, er, at det ikke skal kunne betale sig at arbejde, at man skal have mere ud af at være på passiv forsørgelse end af at være på arbejdsmarkedet.

Den linje er regeringen ikke enig i. Jeg synes, det er afgørende, at der er forskel på at være på passiv forsørgelse og i beskæftigelse. Med hensyn til den forebyggende indsats er det jo lige præcis det, vi tager fat på, fordi vi finder ud af, hvad det er, der er hindringen for mennesker, der har problemer; det kan være misbrugsproblemer, det kan være gældsproblemer, det kan være, at de ikke har den rigtige boligform. Og der handler vi for at gøre noget ved de problemer.

Jeg vil igen understrege, at jeg synes, at kommunalreformen om noget er et skridt i den rigtige retning med hensyn til at forbedre den sociale indsats, fordi vi får samlet ansvaret ét sted.

Så er det rigtigt, at Domstolsstyrelsen nu har nye tal vedrørende antallet af lejere, der bliver sat ud. Problemet er, at vi i dag ikke rigtig ved noget om, hvad årsagen er til det. Vi ved ikke noget om årsagen, vi ved ikke noget om virkningen, vi ved ikke noget om, hvad det er, der gør sig gældende. Der har jeg skrevet til 10 kommuner for at få deres viden, deres erfaring på området for at se, om der er brug for at handle vedrørende antallet af udsættelsessager.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg hørte ministeren sige en sætning, som jeg synes at jeg har hørt før, nemlig den, der hedder, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg tror, jeg har hørt det før. Og det er vi jo alle enige om. Ethvert forstandigt menneske vil synes, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jo ikke det, der er pointen i den her sag.

Pointen er, at der er nogle mennesker, der bliver drevet ud i en økonomisk situation, hvor de ikke længere har råd til at betale husleje. Jeg forstod, at socialministeren også anerkender, at der er det problem, at der er en stigning.

Socialministeren synes så, det er svært at forstå, hvorfor mennesker ikke har råd til at betale deres husleje. Det synes jeg egentlig er meget enkelt at forstå. Når man tager pengene fra folk, som i forvejen ikke har ret mange, så har de ikke længere råd til at betale. Altså, det synes jeg sådan set godt man kan forstå sådan umiddelbart ud fra en ret indlysende logik.

Jeg vil så spørge ministeren: Hvis det viser sig, det, som alle boligselskaber siger i øjeblikket, at mennesker ikke har råd til at betale husleje, fordi deres indtægter er så lave, vil socialministeren så gøre noget ved det? Eller vil hun sige til dem, der er sat ud af deres boliger: Det er godt nok ærgerligt, men det er, fordi det skal kunne betale sig at arbejde?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror desværre, at hr. Villy Søvnald ikke rigtig har haft mulighed for at sætte sig ind i hele den diskussion om udsættelsessagerne. Vi har tal fra Domstolsstyrelsen, desværre først fra 2002, og det er rigtigt, at man bl.a. kan se en stigning på 31 pct. frem til 2003. Men det har ikke noget med loftet over kontanthjælpen at gøre, for loftet over kontanthjælpen var ikke vedtaget på det tidspunkt og slet ikke trådt i kraft. Så den stigning, der har været fra 2002 til 2003, må altså